No. 921 Zaterdag 24 Augustus 1901. 18de Jaargang.

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN.

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire en Aruba per drie maanden fl. 2,— met vooruitbetaling.
Voor het Buitenland per jaar fl. 10,—
Afzonderlijke nummers fl. 0,20.

BUREAU VAN DIT BLAD

PLEIN CONCORDIA N°. 129, PIETERMAAI.

E Courant aki ta sali toer dia Sabra.
Su prijs di abonnement ta fl. 2,— pa tres luna pagar padilanti.
Pa lugarnan foi Curaçao, Bonaire i Aruba fl. 10,— pa anja.
Un number sol fl. 0,20.

Curaçao, 23 Augustus.

Gouverneur BARGE.

Nu morgen de Hoogedel Gestrenge Heer Mr. C. A. H. BARGE, Gouverneur van Curaçao, met het stoomschip *Philadelphia* van de *Red D Line* de kolonie verlaten gaat en via New-York naar Nederland terugkeert, past het ons een woord te schrijven tot afscheid van den vertrekkenden Landvoogd.

Een woord van afscheid, ja, maar dat tevens zij een woord van hoogachting en waardeering!

Een woord van afscheid!

Curaçao treurt over het heengaan van Mr. BARGE. Meer dan twintig jaren heeft ZHEG. gedeeld in het lief en leed der kolonie; Curaçao is voor hem geworden, vooral in de laatste elf jaren dat hij als Gouverneur het bestuurde, als zijn vaderland, hetwelk hij beminde met geheel zijn hart. Meent niet, dat Mr. BARGE, ofschoon hij in waardigheid hoog verheven was, verwijderd stond van hen over wie hij als Landvoogd regeerde; neen, hij kende zijne onderdanen van nabij: niet alleen hen met wie hij uit kracht zijner waardigheid placht te verkeeren, maar ook de minder bevoorrechten en vooral de armen, de hulpbehoevenden.

Gouverneur BARGE laat onder alle standen talrijke vrienden achter; vrienden, die hij zich verworven heeft door zijn hoofschen omgang, door het ridderlijke in zijn karakter, door de edelmoedigheid van zijn hart. Maar de vrienden, die zijn naam het meest zullen prijzen en zijn nagedachtenis zullen zegenen, zijn de armen van Curaçao, voor wie hij een edelmoedige weldoener geweest is.

Al deze vrienden, wier leven Gouverneur BARGE gedurende twintig jaren heeft medegeleefd, staren thans met weemoed het stoomschip na, dat den hooggeschatten Bestuurder ver van hen zal wegvoeren, en thans in het uur van scheiden geven zij in naam van geheel Curaçao den vertrekkenkenden vriend de verzekering, dat hij nooit zal wijken uit hunne gedachtenis.

Een woord van hoogachting!

Die altijd en overal ridderlijk uitkomt voor zijne overtuiging, dwingt eerbied af. Gouverneur BARGE heeft nooit geschroomd zich een man te toonen, die in zijne hooge betrekking zijn kracht zocht in den godsdienst. Als eerste magistraat in onze kolonie erkende en huldigde hij openlijk den Oppersten Heer, van Wien alle macht uitgaat en tot Wien alle macht terugkeert.

Toch wist Mr. BARGE dat die overtuiging van den eenen kant tegenspraak zou verwekken en spotternij van den anderen. Den eerlijken tegenstander echter overtuigde hij door zijn woord, meer nog door zijn leven, van het gewicht en van het belang, dat in den godsdienst gelegen is ook voor den Bestuurder. Voor de spotters had hij een diep gevoel van medelijden, wanneer hun minachting van hetgeen hij liefhad voortkwam uit onwetendheid; hij achtte hen echter zelfs zijn misnoegen niet waardig, wanneer er boos opzet in het spel was. Doch nooit heeft noch de tegenspraak, noch de spot Mr. BARGE weerhouden van de vervulling zijner godsdienstige plichten, integendeel ze hebben hem daarin gestaald en gesterkt.

Gouverneur BARGE was godsdienstig, was katholiek. Godsdienstig, en zóó leerde hij als overheidspersoon aan allen zonder onderscheid de knie buigen voor den hoogheiligen God. Katholiek, en zóó was hij een schitterend voorbeeld voor zijne geloofsgenooten. Godsdienstig, niet om dit hem paste als hoogsten vertegenwoordiger eener godsdienstige natie, maar omdat hij de overtuiging heeft dat de mensch van nature een godsdienstig wezen is en afhankelijk van zijn Schepper. Katholiek, omdat hij in het Katholicisme, den eeuwenouden godsdienst zijner voorvaderen, het eenig ware licht ziet, dat waarlijk verlicht en verwarmt en versterkt.

In die overtuiging heeft de kracht gelegen van Gouverneur BARGE's leven onder ons. Het moge zijn, dat niet allen hem beminnen, maar wel zullen allen hem om zijne overtuiging eerbiedigen en hoogschatten.

Een woord van waardeering!

Heeft Curaçao gedurende het bestuur van Gouverneur BARGE niet gewonnen aan innerlijke kracht, men wijte het niet aan den vertrekkenden Landvoogd.

Curaçao dankt zijn voorspoed aan een gunstige weersgesteldheid en aan den vrede in de nabijgelegen republieken. Bijna onafgebroken heeft gedurende het bestuur van Gouverneur BARGE droogte de kolonie Curaçao geteisterd; reeds tien jaren wordt Venezuela verscheurd door binnenlandsche twisten. Vandaar tegenspoed, achteruitgang in onze kolonie. Echter die tegenspoed is voor den minderen man dikwijls minder nijpend geworden, omdat Gouverneur BARGE zoowel met openbare als met eigen middelen de armoede heeft zoeken te bestrijden.

Uiterlijk daarentegen is Curaçao gestegen in aanzien. De omliggende landen zien met eerbied naar ons eiland, zij vereerden Gouverneur BARGE met hunne vriendschap en hoogachting en zochten meermalen die gevoelens uit te drukken door aanbieding van stoffelijke geschenken.

En ook zij, die hetzij in krachtig vertoon hetzij met vredevolle zending hier kwamen als vertegenwoordigers van vreemde natiën, prezen steeds de hoofsche waardigheid, waarmede Gouverneur BARGE hen ontvangen had. Zij bewaarden van hun verblijf op ons eiland de aangenaamste herinneringen en brachten die over naar het land hunner geboorte om daar geestdrift en bewondering te wekken voor het nijvere eiland, wiens bestuurder voor hen was de man van hooge ontwikkeling en edelen zin.

Gouverneur BARGE heeft den oud-hollandschen naam hoog gehouden onder ons, maar ook onder de vreemdelingen. Ons gaf hij het beeld van den eerlijken, streng-zedelijken Hollander, op wiens naam geen smet of blaam kleeft; den vreemdeling was hij de waardige vertegenwoordiger der kleine maar krachtige natie, over welke in Koningin WILHELMINA de lieftalligheid zelve heerscht. Daarom waardeeren en stellen wij op hoogen prijs het bestuur van Gouverneur BARGE, die den hollandschen naam heeft doen eerbiedigen zoowel hier als in den vreemde.

Een zegenwensch aan Gouverneur BARGE rest ons nog.

Moge de Landvoogd, die thans van ons scheiden gaat, de belooning voor hetgeen hij in het belang van Curaçao deed, vinden in de dankbaarheid en hoogachting van Curaçao's bewoners!

Moge de reis, welke Gouverneur BARGE thans gaat ondernemen, gelukkig en voorspoedig zijn; moge hij in het Moederland behouden en in besten welstand voet aan wal zetten en daar nog lang, zeer lang genieten van de rust, die zonder twijfel voor den afgetreden Gouverneur als na een welbesteed leven dubbel zoet en gelukkig zal zijn!

Feuilleton.

Katholiek Leven.

Maar de vernedering van den soldaat was geene verlaging.

Dezelfde brieven, die den jongeling de bescheidenheid prediken, verlangen ook van hem fierheid van ziel en adel van gevoelens. „Ik sta er op, dat mijne kinderen onderscheiding hebben, ik wil, dat hunne taal en hunne houding eene goede gedachte geeft van hunne opvoeding en dat zij aldus beminnelijk maken hun godsdienst, hunne meesters en den naam, dien zij van hun vader ontvangen hebben."

Maar ten slotte komt hij op hunne zielen terug op een toon van christelijke teederheid. „De kostbare zielen mijner kinderen, zoo heet het, zijn het dagelijksch brood mijner gedachten. Ik leef van hun leven, ik bid, ik werk, ik denk voor hen. Nooit zullen zij beseffen, hoeveel arbeid en zorg zij kosten aan een christelijk vader. Neen, zij weten niet dat wij, hun vader en hunne moeder, die J. C. beminnen, slechts leven *van Hem* en *voor hen*. O, als wij reeds gefolterd worden, als een onzer diebaren aan het ziekbed is gekluisterd, hoeveel te meer lijden wij dan niet, als wij aan den polsslag der ziel bemerken, dat een besmettende adem hare gezondheid heeft geknakt. Ja, het verschil tusschen de eene en de andere smart is zoo groot, als de afstand tusschen het lichaam uit slijk gevormd en de onsterfelijke ziel. Men is niet waard, het teeken van het kruis te dragen op zijn hoofd als men dat alles niet begrijpt.

„O, als deze kinderen leefden voor ons leven, gelijk wij het doen voor het hunne, wat zouden zij ons gelukkig maken, wat zou de aarde dan een voorsmaak van den Hemel zijn! Daarom smacht ik ernaar te weten, dat mijn zoon ernstig wordt, dat hij, doordringend in de verborgenste schuilhoeken zijner ziel zijne blikken vestigt op het licht van Hem, dat alle mensch verlicht, die komt in deze wereld. Daarom verlang ik den waren staat zijner ziel te kennen, wil ik weten, of hij bidt, of hij in zich-zelven keert, of hij van zijne dagen geeft aan God, wat God toekomt. Daarom wil ik weten, of hij J. C. bemint, of hij Maria lief heeft, of hij de heiligen vereert, of hij een ware zoon is van de Kerk.

„O, als ik dat weet, dan heb ik het bewustzijn, dat het vleesch van mijn vleesch ook het kind is mijner ziel. Dan zal ik sterk zijn tegen de moedeloosheid, die ook de meest manlijke ziel overweldigt bij den aanblik van het verval onzer eeuw. Dat die arme kinderen toch begrepen, dat zij God zoo noodig hebben en dat de genade is voor hem, die ze met aandrang vraagt. 't Schijnt mij toe, dat de aarde en de Hemel in de macht zijn van hem, die bidden kan."

Eene nieuwe gebedsverhooring sterkte hem in zijn vertrouwen. In 1868 ontmoette hij in den vroegen morgen zijn broeder, terwijl deze zijne woning verliet.

Verwonderd vroeg deze: „Wat, gij reeds hier? waar komt ge zoo vroeg vandaan?"

„Van De Notre-Dame des Victoires", was 't antwoord, en nu kom ik bij u".

Zij spraken af samen het ontbijt te nemen.

Theobald ging verder en dacht bij zich-zelf: „Hij, mijn broer, komt van de Notre-Dame en waarom ga ik altijd een anderen weg?"

In nadenken verzonken richtte ook hij, zonder het te willen, zijne schreden naar de kerk. Daar wachtte de genade. Hij trad er binnen, bad en biechtte er.

Eenige uren daarna lag hij in de armen van Gaston. Nu eerst waren ze volle broeders. In zijne vreugde over deze bekeering schreef hij: „Mijn broer, zonder den godsdienst vijandig te zijn, hield zich sinds lang van de Sacramenten verwijderd — nu is hij geheel aan God."

Eenige dagen later legde J. C. het kruis op zijne schouders, door hem zijn kind te ontnemen. Zijne onderwerping was bewonderenswaardig.

Tezelfder tijd gaf Gaston hem een voorbeeld van gelatenheid. Ongerust en bedroefd over de gezondheid zijner vrouw, liet hij zijne zoons bidden voor de genezing hunner moeder, maar voegde er luide bij, dat niets hem scheiden kon van de liefde van J. C. „God zij duizendmaal gezegend, zoowel in droefheid als in vreugde. Men moet met overgeving de kroon van doornen dragen en zijn hart bloot geven voor de wonden, die onze tranen doen vloeien, welke in de taal van Augustinus het bloed zijn van het hart. Men moet zich voortsleepen langs het hobbelig levenspad op het spoor van den Meester, dien wij volgen moeten tot het einde — tot den dood. O, mocht ik dit niet onwaardig zijn!".

En de dankzegging reeds met bede vereenigend, zegt hij: „Ik voel, dat God is voor mij en ondanks mijne onwaardigheid, zoo schijnt het mij

Aan den HoogEd. Gestrengen Heer

Mr. C. A. H. BARGE,

Gouverneur van Curacao,

bij zijn vertrek 24 Augustus 1901.

Salus populorum integritas presidentium.
Zalig zijn de volkeren wier leiders onomkoopbaar zijn. (Jus Can.)

Laat andre landen rijker zijn
In goud- en zilverschat;
Laat daar natuur met milder hand
Versieren 's levens pad,—
U noem ik zalig, Curaçao,
Dat, schoon geen lustlandouw,
Een leider aan uw hoofd zaagt staan,
Onkreukbaar, eerlijk, trouw;—
Trouw als weleer een Samuel, (1)
Die fier voor Isrel stond
En in zijn eerlijk volksbestuur
Zijn hoogste glorie vond.
„Spreekt voor den Heer, zoo klonk zijn woord,
„Gij die rondom mij staat,
„Wiens have of lastdier nam ik ooit
„Tot eigen dienst of baat?
„Wien weigerde ik het heilig recht?
„Wie kocht mij om door goud?
„Hij spreke luid en klaag' mij aan
„In 't zicht van jong en oud!"
En dondrend klonk heel Isrels stem:
„Dat hebt gij nooit gedaan!
„Gij spraakt het recht naar eer en plicht;
„Nooit naamt gij handgift aan!"
Toen hief de grijze Samuel
Zijn blanke hand omhoog
En afscheid nam hij van zijn volk,
Een traan in 't mann'lijk oog.
Zoo dreunt langs 't Curaçaosche strand
Des landzaat's dankbaar lied:
„Langdurig was uw landsbestuur!
„Een goudmijn bracht het niet;
„Maar wat met goud geschreven staat
„In 's lands geschied'nis rol,
„Dat is: van trouw en eerlijkheid
„Was heel uw loopbaan vol!"

Draag de Echo's van dat lied met U,
Waarheen uw pad ook leid'!
Dat ze U een troost zijn op deez' aard,
Een vreugd' in de eeuwigheid.

M. VICTOR ZWIJSEN,
R. C. Pr.

Curaçao, 23 Augustus 1901.

(1) Vgl. I Kon. XII. 3 en vlg.

Nieuwsberichten.

CURACAO.

Officieele berichten.

Bij Gouvernements-beschikking, dd. 21 Augustus 1901, No. 599, is de Heer W. VAN DEN BRINK benoemd tot leeraar bij de Protestantsche Gemeente op Bonaire.

Havennieuws.

Laatstleden Dinsdag is de Heer H. R. VAN DEN BRINK, die gedurende ongeveer vijf jaren hier aan het hoofd stond der electrische inrichting en onder wiens toezicht de electrische geleidingen door de stad werden gelegd, met het stoomschip *Prins Willem III* van den *K. W. I. M.* naar Nederland vertrokken.

Wij wenschen den Heer VAN DEN BRINK, die hier gedurende zijn verblijf de sympathie heeft gewonnen van die met hem in aanraking kwamen, een gelukkige reis, behouden aankomst in het vaderland en veel geluk in zijn verdere ondernemingen.

***

De Vrijmoedige van 22 Augustus ll. schrijft het volgende:

Wie zal, na het lezen van het volgende, nog durven staande houden, dat ons geliefd eiland niet met den tijdgeest of, — zoo men wil— met den tijdstroom meegaat?

Twee achtereenvolgende weken hebben wij hier werkstaking gehad met schier al hare ap- en dependenties. De arbeiders nl., die gewoon zijn, de booten der Red D-line te laden en te lossen, hebben niet willen werken tenzij hun uurloon verhoogd werde. De heeren agenten dier lijn hebben zich eindelijk ten laatste genoodzaakt gezien, den eisch der werkstakers in te willigen, waarna dezen met meer dan gewonen ijver aan den arbeid zijn getogen.

Naar men zegt, zaten er lui van ander slag dan de werklieden bij gelegenheid van de stakingen achter het scherm en ontbrak het den *strikers*, ondanks hunne werkloosheid, niet aan levensmiddelen en dranken. Bedoeld, zelden het gewenscht gevolg opleverend middel ter verkrijging van loonsverhooging moet door de Curaçaosche werklieden, die geëmployeerd zijn aan boord van de tusschen ons eiland en New-York varende booten, in Amerika zijn afgekeken en op ons eiland overgebracht.

Posterij.

Lijst van onafgehaalde en onbestelbaar bevonden brieven:

Johannis Ansenken, Anita Alvarez, A. T. Brupe, Samuel Correa para entregar á Soledad Biaggi, Del Valle & Co., Edwards, C. Henriquez, Johanes ....(Oppasser na Gouvernement), Anfiloquio Level, Nicolina Lopez, L. van Eps, Antonio Vita.

Koloniale Raad.

Hedenmorgen had een buitengewone vergadering plaats van den Kolonialen Raad ter beëediging van den Hoogedel Gestrengen Heer Mr. TH. J. A. NUIJENS als waarnemend Gouverneur van de kolonie Curaçao.

De nieuwbenoemde Gouverneur, Jhr. O. J. DE JONG VAN BEEK EN DONK wordt in de eerste week van September hier verwacht. ZHEG., die 15 Augustus uit Amsterdam vertrokken is, zal van Paramaribo de reis naar Curaçao rechtstreeks maken met een der twee surinaamsche gouvernementstoombooten.

Vertrek van ZHEG. den Gouverneur.

Heden in den namiddag vertrekt de Hoogedel Gestrenge Heer Mr. C. A. H. BARGE, afgetreden Gouverneur van Curaçao, met het stoomschip *Philadelphia* van de *Red D Line* via New-York naar Nederland. Wellicht zal ZHEG. zich korten tijd te New-York ophouden.

De Commissie, die zich belast heeft met het inzamelen van gelden om aan den afgetreden Gouverneur een geschenk te kunnen aanbieden, heeft eer van haar werk. In den korten tijd harer werkzaamheid verzamelde zij ongeveer 1300 gld. Doch ook geeft deze betrekkelijk groote som, in zoo weinig tijd verkregen, het beste bewijs van de algemeene en warme sympathie, welke men hier den Gouverneur toedraagt. Van af het eerste oogenblik dan ook, dat het plan van bovenbedoelde Commissie bekend was, werd van alle kanten instemming betuigd en beijverde men zich om het werk der Commissie glansrijk te doen slagen.

Het geschenk zal later in Nederland aan den hooggeschatten Gouverneur worden aangeboden.

Van Kol.

Het Volk bevestigt de mededeeling van het haagsche *Dagblad*, dat het Kamerlid Van Kol het voornemen heeft, zich persoonlijk tot onderzoek der toestanden naar Curaçao te begeven. Niet alleen echter Curaçao, maar ook het overig West-Indië is, naar het blad hieraan toevoegt, het doel van Van Kol's reis.

Oost en West.

Woensdag 24 Juli had in de Gothische Zaal van het Kneuterdijk Paleis door de Presidente der 5e Commissie,

---

toe.— bemin ik Hem dagelijks meer en meer. Wel kan de zwaarte van 't kruis mij nederdrukken, maar mocht de last mij ook verpletteren, toch zal ik hem niet van mij werpen. Gezegend zij de hand, die mij slaat!"

XVII.

Te Rome hield men het Vaticaansch Concilie tot de dogmaverklaring van de onfeilbaarheid des Pausen. Als man van God begroette De Sonis dit geloofspunt als de stralende bekroning van de stichting der Kerk. Pius IX bleef het voorwerp van zijn toewijding en bewondering: „Hoe gelukkig zou ik zijn, als het mij eens gegeven was, aan de voeten van den Paus te knielen en den zegen van den Opperherder af te smeeken over heel mijn huisgezin. Dan was ik verzekerd, dat mijne kinderen geen verraders zouden worden van de zaak der Kerk, waarvoor ik gaarne sterven zou."

Intusschen vroeg eene andere zaak, een ander vaderland zijn bloed. Er liepen in het leger reeds geruchten over den oorlog met Pruisen. Allen waren vol hoop — De Sonis echter vreesde; 15 Juli werd de oorlog verklaard, 10 Augustus schreef De Sonis: "Ik heb alles gedaan, om naar den Rijn gezonden te worden. 't Is de eerste keer van mijn leven, dat ik sollicitant heb gespeeld. Maar men laat mij hier, in de meening, dat ik hier nuttig ben."

Frankrijk kwam in gevaar; De Sonis laat zijne smartkreten hooren en besluit: „Het gouvernement, dat Rome verlaat en het standbeeld van Voltaire onthult op den vooravond van Hemelvaart, trekt de bliksems des hemels over onze hoofden." Zijne drie zoons waren reeds op het slagveld en de vierde, die pas 16 jaar was, vroeg ook den zegen zijns vaders en vertrok.

„Wij moeten ons leven geven, zegt de vader, en meer dan dat het leven onzer kinderen en dat in allen eenvoud, opdat wij met de Machabeeërs kunnen zeggen: „Moriamur in simplicitate nostra". Weldra verkeerde hij in doodelijke onrust over zijn oudsten zoon Gaston. "In het begin schreef hij ons brieven vol geloof," schrijft hij aan een vriend. „Het arme kind ontmoette geen priester, zonder tot de Sacramenten te naderen. Hij was met geestdrift bezield voor zijne harde roeping en dacht er niet aan, te klagen over zijne ontberingen. Hij beloofde ons te schrijven, zoo vaak hij kon en dat deed hij dikwijls, maar sinds 25 Juli ontvingen wij geen woord. Wij schrijven hem om den anderen dag, geen antwoord, wij richten ons tot iedereen, nog eens: geen antwoord."

Ook zijn broer Theobald was in den oorlog. Hij troost diens vrouw met haar te zeggen: „Hoe gelukkig moet gij zijn, te weten, dat onze dierbare Theo Gods bescherming waardig is. 't Is zoet voor ons, die voor zoovele dierbare levens vreezen, verzekerd te zijn, dat de hunne buiten de aanvallen der vijanden staan, dat God hun beschermer is. Wat kunnen wij anders doen in dezen droevigen tijd, dan ons te stellen in de hand van God? Men moet het leven des geloofs weten te leven,—erkennen, dat wij al deze rampen hebben verdiend — hopen, dat het bloed, dat de aarde overstroomt, om barmhartigheid roept en dat de dagen der vergiffenis niet verre meer zijn. Wij moeten tot ons zelven zeggen: Sursum corda! en veel denken aan die eeuwigheid, die een einde zal maken aan al dit kwaad. Maar, o God, hoe moeilijk is dat voor ons, die aan de aarde zijn gehecht door de zachte, sterke banden van het bloed. O hoe zoet was de dood, als het hart daardoor niet gebonden was; dan was hij voor ons Christenen het teeken der bevrijding."

Op 4 September werd de republiek geproclameerd. De gevoelens van De Sonis over de revolutie zijn bekend, hij beschouwt de nieuwe regeering als de vrucht van den opstand. Ondanks het ontvangen bevel, lost hij geene saluutschoten bij deze gebeurtenis. „De rooden namen den schijn aan, zich te verzetten, maar ik heb hun verklaard, dat ik de orde zou handhaven ten koste van en tegen alles. De ambtenaren hebben hunne laagheid getoond in eene schaamtelooze verandering van gevoelen.

„Zeker generaal heeft het vuur geopend met eene proclamatie, wier aanhef luidde: „Fransche Republiek, Vrijheid, Gelijkheid, Broederschap." Ik heb dat geschenk te middernacht ontvangen en dadelijk beantwoord, „dat ik mijn eed van trouw niet wilde schenden. Ik had nooit gedacht, dat de rollen zoo verwisseld konden worden, en dat de vrienden van de Tuilerieën zoo van partij zouden veranderen, terwijl ik, die op 2 December openlijk neen heb gezegd, die bij de revue op dit tijdstip mijn generaal geweigerd heb, de afdeeling te doen roepen: „Leve de keizer!" dat ik, die nooit den drempel der Tuilerieën, en die den keizer nooit gezien had, dan op het slagveld van Italië, dat ik nog ooit Bonapartist zou worden. En toch ben ik het geworden, nu hij door het canaille wordt uitgekreten, nu hij ongelukkig is."

De slotsom van dit alles was, dat hij wilde vertrekken, om de grens te verdedigen. Zijn verlangen, om niet te sterven, voordat hij ook eens een Pruis onder de oogen had gezien, werd na herhaaldelijk aandringen, eindelijk bevredigd.

Wordt vervolgd.

tevens Presidente der Vereeniging, de opening plaats der derde groepen-tentoonstelling van Indische Kunstnijverheid.

Ruim een zestigtal dames en heeren waaronder de minister van Koloniën, J. T. Cremer en die van Marine, Jhr. J. A. Roëll, de thesaurier van H. M. de Koningin, Jhr. G. Ch. Snouckaert van Schauburg, de Voorzitter der Nederl. Maatschappij van Nijverheid, J. F. W. Conrad en meer andere autoriteiten, hadden gevolg gegeven aan de ontvangen uitnoodiging.

Op de toespraak van de Presidente volgde een bezoek aan de tentoonstelling, die blijkbaar op alle gasten een zeer gunstigen indruk maakte. In de groote zaal te midden van de prachtige collectie Oud-Indische meubels hadden eenige dames een slamatan [feestmaaltijd] gereed gezet, zooals dit in Indië gebeurt, wanneer men een belangrijk werk onderneemt en er graag zegen op wil zien rusten. Niet alleen maakten uitstalling van rijstschotels, bloemen en verdere Indische tafelatributen op de gasten een prettigen indruk, maar het gaf een eigenaardig cachet aan het geheel en toen later een proef werd genomen van de keukenkunst van Oost en West's restauratie, werd door tal van aanwezigen daarvan met voldoening gebruik gemaakt.

INGEZONDEN STUKKEN.

Wij ontvingen het volgend schrijven ter opname in ons blad:

L. S.

Bestuurderen der Maatschappij "Arti et Amicitiae", als zoodanig Bestuurderen der Vereeniging tot Bevordering van Beeldende Kunsten, nemen, evenals in vorige jaren, de vrijheid U met den meest ernstigen aandrang uit te noodigen om toe te treden als lid van genoemde Vereeniging.

Deze, in den lande algemeen bekende instelling, werd opgericht in het jaar 1845 en heeft ongetwijfeld zeer veel bijgedragen tot het aankweeken van liefde en waardeering voor de Nederlandsche kunst.

Jaarlijks wordt eene verloting georganiseerd van Schilderijen, Teekeningen, Etsen en Beeldhouwwerken, uitsluitend door Nederlandsche Meesters vervaardigd.

Bovendien ontvangen de leden elk jaar, behalve het lot in de Verloting, als Premie een Ets of Plaatwerk.

Over het jaar 1901 wordt aan de leden als Premie uitgereikt een Plaatwerk over de belangrijke Verzameling berustende in het Museum Fodor te Amsterdam, welk plaatwerk zal bevatten 12 reproductiën met tekst.

Van de groote belangstelling in deze nuttige instelling getuigt het steeds toenemend aantal leden, 'twelk in 1900 steeg tot 5503.

De belangen der Vereeniging tot Bevordering van Beeldende Kunsten worden buiten Amsterdam door 345 Correspondenten geheel belangeloos behartigd. Behalve hier te lande zijn Correspondentschappen gevestigd in de overzeesche bezittingen en buitenlandsche centra, waar vele Nederlanders zijn gevestigd.

Hoe grooter het aantal leden is, des te meer zal de Vereeniging beantwoorden aan haar doel: *de bevordering van de Nederlandsche Beeldende Kunst.*

Het lidmaatschap bedraagt f 5,— per jaar.

Tot einde December bestaat gelegenheid om als lid toe te treden. Eerst dan heeft de Verloting ten overstaan van den Notaris J. G. Pouw Jr., plaats.

Niemand, die in Hollandsche Kunst belang stelt mag zich aan deze werkelijk hoogst nuttige zaak onttrekken. Wat gevraagd wordt is feitelijk gering [niet meer dan 5 Gld. 's jaars], terwijl de groote voordeelen welke het zoowel den Leden als den Nederlandschen Kunstenaars aanbiedt, duidelijk in het oog springen.

Heb derhalve de goedheid om nevengaand formulier ingevuld terug te zenden.

Bestuurderen voornoemd,

H. W. Jansen, *Voorzitter.*
Geo. Poggenbeek, *2e Voorzitter,*
John F. Hulk, *Secretaris.*
C. G. 't Hooft, *Penningmeester.*
C. H. Breitner, *2e Secretaris.*

Aan het bureau van de *Amigoe* is het prospectus, uitgegeven door bovenbedoelde vereeniging, verkrijgbaar.

Ingezonden Mededeelingen.

EMULSION DE SCOTT.

Grata Manifeestacion.— "Me es grato manifestar, escribe el Dr. P. M. Queremel—excelente médico de Coro—que en el ejercicio diario de mi profesión he usado frecuentemente y con maravillosos resultados la Emulsión de Scott, sobre todo en los casos en que he necesitado de un modificador de la nutrición, como en las enfermedades de origen escrofuloso y en otra."

La Semana Cristiana Ilustrada.

Recomendamos á nuestros lectores esta importante y hermosa publicación que contiene en cada número las vidas de los santos de la semana ilustradas con magnificos grabados. En cada hogar cristiano debe leerse esta revista.

Precio de suscripción por un año 8 fr. 50 (ó 10 pesetas). Dirigirse á los señores Popelin Hnos., 3 rue Séguier, Paris.

'El pago de la suscripción puede verificarse también con 180 estampillas usadas de Curaçao por el término de un año.

Dígalo el Médico!

Pregunte Ud. al médico, "¿ Cuál es el gran remedio para la tisis?" y le contestará, "El Aceite de Hígado de Bacalao." De cada diez facultativos, nueve dirán lo mismo.

Y, sin embargo, cuando las personas están tísicas, repugnan todo alimento con grasa, no obstante ser la grasa necesaria para su restablecimiento, y rechazan ó no pueden tomar el aceite de hígado de bacalao simple. El aceite simple desarregla el estómago y quita el apetito. El desagradable olor y sabor á pescado lo hace casi insoportable. ¿ Qué hacer ?

A esta pregunta se le dió contestación cumplida cuando por primera vez hicimos la

Emulsión de Scott

de Aceite de Hígado de Bacalao con Hipofosfitos. Aunque de eso hace ya cerca de veinticinco años, ése es todavía el único remedio por excelencia para todas las afecciones de la garganta y los pulmones.

El mal olor y sabor se han eliminado, el mismo aceite se ha digerido en parte, y hasta los estómagos más delicados, con muy raras excepciones, lo aceptan fácilmente. De diez personas, no hay una que pueda tomar y digerir el aceite simple. De las mismas diez, nueve pueden tomar la EMULSION DE SCOTT y digerirla. Por eso cura tantos casos incipientes de tisis.

SCOTT & BOWNE, Químicos, New York.
De venta en las Boticas.

Mírese con sospecha todo frasco que carezca del envoltorio sobre el cual va pegada la etiqueta del pescador llevando sobre los hombros un gran bacalao.

NEDERLAND.

Het Kabinet.

Omtrent de leden van het ministerie Kuyper, waarin de premier voorloopig binnenlandsche zaken zal waarnemen om later naar een te vestigen departement Arbeid en Onderwijs over te gaan, wordt het volgende medegedeeld:

De minister van buitenlandsche zaken, mr. R. Melvil baron Van Lynden, is sedert 1 Mei 1887 rechter in de rechtbank te Utrecht en sedert 1887 lid der Eerste Kamer voor de provincie Utrecht. Hij behoort tot de rechterzijde der antirevolutionnairen.

Mr. J. A. Loeff (katholiek) is een nog betrekkelijk jong advocaat, in 1887 te 's Bosch ingeschreven en daar onder zijn confrères zeer gezien, zoodat hij door hen tot lid van den Raad van Toezicht en discipline is benoemd. Hij is lid van den gemeenteraad van 's Hertogenbosch en der Prov. Staten van N. Brabant. Eerst sinds 1896 is hij lid der Tweede kamer voor het district 's-Bosch en heeft daar bijna uitsluitend aan rechtsgeleerde debatten deel genomen. Daarom is hem de portefeuille van justitie ten deel gevallen.

Generaal Bergansius (katholiek) is van 1888—1891 reeds in het vorig Christelijk Kabinet minister van oorlog geweest, heeft toen een legerorganisatie met afschaffing van plaatsvervanging voorgesteld, welker afdoening hij echter wegens zijn aftreden na de verkiezingen van 1891 niet heeft mogen ten einde brengen. De vorige maand is hij tot Kamerlid te Elst gekozen.

De gepens. vice-admiraal G. Kruys, die als minister van marine zal optreden, heeft dat ambt reeds een paar maanden, van Maart tot Aug. 1891 vervuld, als opvolger van den heer Dyserinck in het Kabinet-Mackay, dat na de verkiezingen van dat jaar zijn ontslag nam.

De heer mr. J. J. I. Harte van Tecklenburg (kath.) is sedert 1888 lid der Tweede Kamer voor het district Grave. Hij is een bekwaam jurist, maar heeft ook op economisch gebied zich bewogen en 11 jaar geleden een vlugschrift geschreven, waarin hij het protectionisme heeft aanbevolen.

De heer mr. J. A. de Marez Oyens is sedert 1885 met den titel van „administrateur", hoofd van de afdeeling „Handel en Nijverheid" bij het departement van Waterstaat enz. waarvan hem nu de geheele leiding is opgedragen. Hij behoort mede tot de antirevolutionnairen en is een man van veelzijdige kennis.

De nieuwe minister van Koloniën, jhr. mr. T. A. J. van Asch van Wijck, is vroeger lid der Tweede Kamer geweest voor Amersfoort, en werd in 1890 als gouverneur naar Suriname gezonden. Na zijn terugkeer kozen de Staten van Zeeland hem, in 1896. tot lid der Eerste Kamer. Hij is sedert een jaar burgemeester van Amersfoort.

Prof. Jan Ten Brink.

Dr. J. ten Brink, die 18 Juli te Leiden overleden is, was sinds 11 Juni 1884 hoogleeraar bij de faculteit van letteren en wijsbegeerte.

Jan Ten Brink werd 15 Juni 1834 te Appingedam geboren. Na de lagere school te Tjamsweerd, de fransche school en het gymnasium te Appingedam te hebben bezocht, werd hij in 1853 te Utrecht student en kreeg daar uitsluitend prof. Opzoomer tot leermeester.

Na in 1860 gepromoveerd te zijn tot doctor in de theologie op een proefschrift getiteld: „Over de zedeleer van D. V. Coornhert", werd hij benoemd tot leeraar aan de H. B. S. met 5-jarigen cursus te 's Gravenhage, uit welke betrekking hij in Mei 1884 zijn benoeming ontving tot hoogleeraar in de geschiedenis der Ned. letterkunde en aesthetische critiek aan de universiteit te Leiden. Zijn ambt aanvaardde hij in Juni, met een rede: „De geschiedenis der Nederl. Letterkunde en hare leerwijze."

Prof. Ten Brink was meermalen vertegenwoordiger der Nederl. Regeering bij verschillende congressen. Van zijn hand verscheen een „Geschiedenis der Noord-Nederl. Letterkunde in de XIX eeuw (Amsterdam 1889)"; "Oost-Indische Dames en Heeren" (roman); „Kleine Geschiedenis der Nederl. Letterkunde" (1887, 3e druk 1891); „Onze Hedendaagsche Letterkundigen"; "Literairische Schetsen en Kritieken"; „De oude Garde en de Jongste School"; tal van novellen, historische, aesthetische en letterkundige studiën, kritieken, enz.

Hij was vereerd met het ridderkruis van den Nederlandschen Leeuw.

BUITENLAND

Rome.— Uit Rome wordt gemeld, dat de H. Vader tot het fransche episcopaat een schrijven heeft gericht betreffende de gedragslijn door de bisschoppen te volgen wat betreft de Wet op de Vereenigingen. In dit schrijven wordt voornamelijk de verhouding besproken tusschen de Congregaties en de bisschoppen, een verhouding, waarbij onderscheid dient gemaakt tusschen de werkzaamheid der Congregaties naar buiten en haar inwendig bestuur.

Wat het vraagstuk der geestelijke orden op de Philippijnen betreft, is het volgens den *Figaro*, tusschen den H. Stoel en de Regeering der Vereenigde Staten tot een volkomen overeenstemming gekomen. President Mac Kinley, die aanvankelijk aandrong op de verwijdering der paters Dominicanen en Augustijnen — wier aanwezigheid hij beschouwde als die van rust en vrede bedreigende spaansche elementen — is [verhaalt de *Figaro*] ten gevolge van onderhandelingen met Mgr. Ireland, kardinaal Gibbons en Mgr. Chapelle, bisschop van Nieuw Orleans, van meening veranderd en thans met den H. Stoel overeengekomen, dat de genoemde orden op de Philippijnen zullen blijven, maar zich zullen verplichten de spaansche leden langzamerhand te vervangen door religieuzen van andere nationaliteit, terwijl zij aan elke parochiekerk een gedeelte zullen afstaan der haar toebehoorende goederen. Deze bijzonderheden blijven natuurlijk geheel voor rekening van den romeinschen correspondent van het parijsche blad.

Duitschland.— Uit Duitschland valt te melden het eervol ontslag van den onlangs 70 jaar geworden staatssecretaris voor Elzas-Lotharingen, geheimraad Von Puttkamer, benevens het opduiken van het gerucht betreffende een oud, reeds sinds bijna 20 jaar geheel in vergetelheid geraakte plan tot oprichting eener specifiek katholieke hoogeschool voor Duitschland, te Fulda. Volgens de *Köln. Ztg.* zal dit plan een onderwerp van bespreking uitmaken op de in Augustus te Fulda te houden jaarlijksche bisschopconferentie. Hetzelfde blad meldt, dat de vraag betreffende het bezetten van den vacanten bisschopszetel te Metz eindelijk is opgelost door de benoeming van den hoogw. benedictijner abt Benzler van Maria-Laach, een „persona gratissima" bij den Keizer en wiens verheffing op den bisschoppelijken zetel, volgens de *Germania*, bij Duitschland's Katholieken levendige sympathie zal ondervinden. Op

dit punt schijnt dus het keulsche blad beter ingelicht dan wat betreft de benoeming van een nieuwen oud katholieken hoogleeraar aan de universiteit te Bonn. Zijn verwachting, dat de plaats van den laatste — thans overleden — der oud-katholieke professoren door een aanhanger dezer secte zal worden ingenomen, is een bewijs, zegt de *Germania*, dat de *Kölnische* vergeten is wat in de Kamer van afgevaardigden besloten werd op den 5n Maart l.l. Toen verklaarde nl. de minister van Eeredienst uitdrukkelijk, „dat in de toekomst de oud-katholieke professoraten aan de katholieke theologische faculteit te Bonn niet meer zouden worden gehandhaafd." Waar het katholieke zaken betreft, slaan trouwens de niet-katholieke bladen herhaalde malen den bal mis. Zoo wisten bijv. eenige radicale fransche organen dezer dagen te vertellen, dat te Rome een groote bijeenkomst van de „voornaamste fransche Jezuïten" had plaats gehad in tegenwoordigheid der kardinalen Rampolla en Steinhuber bij welke gelegenheid ernstig zou gedelibereerd zijn over den aankoop van tot kloosters in te richten gebouwen in Midden-Italië, voor het geval, dat de paters der Sociëteit zich genoodzaakt zouden zien Frankrijk te verlaten. Het *Journal des Débats* verklaart dit bericht, na ingesteld onderzoek, met de meeste beslistheid als geheel ongegrond, daar geen enkele van de bekende persoonlijkheden der Jezuïeten Frankrijk verlaten heeft en er dus geen bijeenkomst van de „voornaamste fransche Jezuïeten" te Rome kan hebben plaats gehad.

Engeland. — De zittingen der engelsche vergoedingscommissie worden hoogst belangwekkend, vooral voor de Nederlanders, exspoorwegbeambten der Z. A. R.

In de gehouden zitting protesteerde mr. Roosegaarde Bisschop krachtig tegen de meening van den president, dat de ambtenaren der nederlandsche zuid-afrikaansche Spoorwegmaatschappij gehandeld hebben als oorlogvoerenden, en derhalve niet beschouwd kunnen worden, als gerechtigd om eischen tot schadevergoeding in te stellen. De heer Roosegaarde Bisschop betoogde, dat de kwestie van de onzijdigheid van het personeel der N. Z. A. S. M. behoort tot het gebied van het internationale recht; en deze commissie heeft niet de bevoegdheid om kortweg een groep van eischers hun aanspraken te ontzeggen, daar die eischers tóch onderdanen zijn van een bevriende mogendheid.

De president, sir John Milvain, antwoordde dat elk kenner van het internationale recht zal moeten toegeven, dat de onderdanen van een bevriende mogendheid oorlogvoerenden worden, die niet gerechtigd zijn tot schadevergoeding, wanneer zij ophouden onzijdig te zijn of de wapenen opvatten tegen vertegenwoordigers van een andere mogendheid; doordat zij oorlogvoerenden worden, zijn zij niet langer onderdanen eener bevriende mogendheid.

Mr. Roosegaarde Bisschop repliceerde, dat hij dit niet kon inzien. Nederland is een souvereine mogendheid en kan bescherming verleenen aan wien het wil.

Daarop merkte sir John Milvain op, dat deze commissie niet naar den internationalen stats van de personen heeft te onderzoeken, maar alleen moet nagaan of de gedeporteerden onderdanen waren van bevriende mogendheden, of zij te recht gedeporteerd werden, en of zij verliezen leden door dit optreden. Bijgevolg is de commissie bezield met het verlangen om alle wettige aanspraken in zeer ruimen en edelmoedigen geest te onderzoeken; maar als zij moet nagaan de eischen van oorlogvoerenden, dan stelt zij zich op een geheel ander standpunt.

De president besliste, dat het debat over deze quaestie zal worden voortgezet, ten einde mr. Roosegaarde Bisschop in de gelegenheid te stellen instructies te vragen.

—Het Hoogerhuis heeft een vrij levendig debat gevoerd over de voorgestelde wijzigingen in het eedsformulier.

Lord Salisbury verdedigde ze. Sommige sprekers zeiden, dat het voorgestelde formulier zelfs door den Paus of de chineesche Keizerin kon worden onderschreven en meenden, dat het beter was dan maar iedere verklaring betreffende de godsdienstige belijdenis des Konings te doen vervallen.

De lord kanselier antwoordde hierop, dat het wezen der verklaring behouden is gebleven, doch de beleedigende uitdrukkingen voor de Katholieken zijn vervallen.

Een voorstel van den aartsbisschop van Canterbury om den tekst van het voorstel terug te sturen naar de commissie, werd door het Hoogerhuis verworpen.

—Vermoedelijk arriveerden met de zelfde stoomboot uit Zuid-Afrika te Southampton de kaapsche Napoleon, Cecil Rhodes, en generaal Baden-Powell, eertijds de held van Mafeking, doch thans de in ongenade gevallen ex-bevelhebber van het transvaalsche politiekorps. De acte van beschuldiging tegen Baden Powell is ernstig. Hij heeft de tusschen de geregelde britsche legertroepen en de militaire politiemacht bestaande nijdige antipathie niet uit den weg weten te ruimen. (Geen wonder! De arme Tommy Atkins krijgt maar 1 shilling, de politiemannen, voor het meerendeel uit kolonialen bestaande, ontvangen 5 shillings per dag.) Hij heeft, volgens lord Kitchener, in de maand April door zijn zorgeloosheid De Wet over de hooggezwollen Oranje-rivier laten ontsnappen; hij handelde voortdurend eigendunkelijk en deed daardoor Kitchener's plannen mislukken, kortom — in Baden Powell is de engelsche generaalswereld een zondenbok rijker geworden. Met dezen militairen commissaris van politie keert ook een groot gedeelte zijner mannen naar hun land — de Kaapkolonie — terug, daar de kaapsche Regeering al haar troepen van Kitchener opeischt, ten einde met meer succes te weerstaan aan den inval der Boerenafdeelingen en den steeds verder om zich heen grijpenden opstand te kunnen dempen. Naar uit de telegrammen blijkt, heeft de opperbevelhebber het verstandig besluit genomen het doodvonnis, uitgesproken over 34 gevangen rebellen — vermoedelijk zijn ook de onlangs gevangen genomen 25 man van Scheepers daarbij — te veranderen in deportatie naar Bermuda en levenslangen dwangarbeid aldaar. Of deze verzachting van het vonnis, dat bij eventueele gevangenneming den rebellen wacht, de gewenschte uitwerking hebben en schrik onder hen brengen zal? Men mag het betwijfelen.

Spanje. — Weldadig steekt de houding van af Hare Majesteit koningin Christina van Spanje, die voor de leden van het koninklijk Huis en alle hofdignitarissen met hun familiën in de kapel van het koninklijk paleis luisterrijke godsdienstplechtigheden heeft bevolen ter viering van het Jubilé en tevens ten einde eerherstel te brengen aan God voor de schandelijke anti-godsdienstige betoogingen, die gedurende den laatsten tijd in Spanje allerwege — vooral te Madrid, Barcelona en Valencia — door liberalen en socialisten verwekt worden. De anti-clericale persorganen duiden der Koningin deze demonstratie zeer euvel en verklaren niet te begrijpen, dat zij zoo openlijk „in de kaart gaat spelen der reactionnairen, terwijl een liberale Regeering zeer ernstige pogingen aanwendt om de vrijheid van geweten te waarborgen"! Ook over het feit, dat te Madrid de aristocratische familiën — op het voorbeeld van den Weener-adel — in plechtige processie de verschillende kerken hebben bezocht om den Jubilé-aflaat te verdienen, zijn de bladen der tegenpartij zeer verbolgen. Zelfs Silvela, die de Regeering eenvoudig interpelleerde over de maatregelen welke zij dacht te treffen ten einde de straatschandalen, de aanvallen op kerken en kloosters, processies en priesters nu eens voor goed een einde te doen nemen, — ziet over zich de fiolen der liberale en socialistische verbolgenheid uitgestort! Sagasta toonde in zijn antwoord aan den oud-priemier zeer weinig hoffelijkheid. „Wij zijn aan dergelijke toestanden op straat langzamerhand gewoon geraakt," zeide hij, „daar onder het vorig ministerie de orde voortdurend verstoord was en de militaire macht bijna onafgebroken de straten bezet hield."

TIJDTAFEL

van de stoomschepen der "Red D Line" tusschen

NEW-YORK,

PUERTO RICO, VENEZUELA en CURAZAO.

1901.	Philad.	Zulia	Marcb.	Hildur	Philad.	Zulia
Vertrekt van New-York	Aug. 10	Aug. 17	Aug. 29	Aug. 31	Sept. 7	Sept 14
Komt aan te San Juan	15		30		12	
Vertrekt van „	16		30		13	
Doet Curazao aan	18		Sept. 1		15	
Komt aan te La Guaira	19	24	2		16	21
Vertrekt van „	21	26	4		18	23
Komt aan te Pto. Cabello	22		5		19	
Vertrekt van „	22		5		19	
Komt aan te Curazao	23	27	6	Sept. 9	20	24
Vertrekt van „	24	Sept. 2	7	16	21	30
Doet La Guaira aan	25		8		22	
„ Ponce „	27				24	
„ San Juan „	28		11		25	
Komt aan te New-York	Sept. 2	9	16	24	30	Oct. 7

Dienst tusschen Curazao en Maracaibo.

	Merida	Zulia	Merida	Hildur	Merida	Zulia
Vertrekt van Curazao	Aug. 12	Aug. 27	Sept. 1	Sept 9	Sept 15	Sept. 24
Komt aan te Maracaibo	13	28	2	10	16	25
Vertrekt van „	18	Sept 1	5	15	19	29
Komt aan te Curazao	19	2	6	16	20	30

Advertentiën.

Door mijn verhaast vertrek naar Holland was het mij niet mogelijk persoonlijk van al mijne vrienden en kennissen afscheid te nemen en roep ik hun door dezen een hartelijk vaarwel toe.

Curaçao, 20 Augustus 1901.

H. R. Van den Brink.

AVISO.

El koe ta firma aki bao ta pone na conocementoe di público, koe di awor en adelante toer hende, koe kier coempra piedra, klei, etc. di terreno i ceroe di *Welgelegen*, mester atende coe n'é.

Curaçao, 20 Agosto 1901.

R. L. W. Arnemann.

PEDRO DOMECQ

Jerez de la Frontera

De voortreffelijke wijnen, Cognacs en verdere producten dezer gunstig bekende firma zijn steeds tegen schappelijke prijzen te bekomen in de

— *BOTICA NACIONAL.* —

JOUBERT & Co.

Gramática Papiamentoe

á 50 ct. exemplar

cerca Alfredo F. Sintiago.

LUZ DIAMANTE,

LONGMAN & MARTINEZ.

NEW-YORK,

Libre de Explosión, Humo y Mal Olor

— DE VENTA POR —

Las Ferreterias y Almacenes de Víveres.

Fotografia Soublette.

Este muy conocido Taller ofrece de nuevo sus trabajos á sus numerosos clientes, acaba de recibir máquinas de las últimas invenciones y tiene constantemente de venta aparatos é ingredientes frescos para el arte fotográfico.

HORAS DE TRABAJO:

De 8 A. M.—4 P. M.

BOTICA CENTRAL.

DE LANNOY & Co.

Overzijde. -- Breedestraat.

Groote voorraad van artsenijen en van de allernieuwste patentmiddelen: allervoortreffelijkste wijnen van de beste merken; heerlijke siropen; sodawater; brillen van allerhande soorten; allerfijnste en allerwelriekendste parfumerieën; cacao en chocolade van verschillende merken; uitgezochte confituren: sigaren uit de meest geroemde fabrieken enz., enz., enz.,

Agentuur van het gerenommeerde LANS' EXTRA STOUT, door meer dan duizend geneeskundigen in Nederland en verreweg door de meeste van Curacao aanbevolen; van het heerlijke bier EL CIERVO, het deugdelijkste voor de tropische gewesten, om de geringe hoeveelheid alcohol, welke het bevat; van de ELIXIR DE CAPUCHINO, bereid door H. Suels, het groote en onfeilbare geneesmiddel voor de spoedige genezing der vrouwenkwalen.

Alles tegen schappelijke prijzen.

PLANTAGE SCHERPENHEUVEL

levert dagelijks versch paragras à 25 cts. per pakje.

Bestellingen worden aangenomen door de Heeren Winkel & Zonen, Punda.